

ծնելով Ներսիսի աջը կը համբուրեն, քսելով միաբերան) Տո՛ւր հայրապետական վերջին օրհնութիւնը:

ՆԵՐՍԷՍ. — Ամենակալին օրհնութիւնը ձեզմէ անբաժան:

ԱՐՇԱԿ. — (Զանալով արցունքը գալել) Այսպէս կը թողու՞մ զքեզ Հայոց աշխարհ, աչքերուս վրայ հրաժեշտի հրատուր արցունքով:

ԶԱՅՆ ՄԸ. — (Բեմին ետեւէն) Պատրաստ եւ կարգապահ:

ՎԱՍԱԿ. — (Զափագանց յուզուած) Մընաս բարով հայ ժողովուրդ, ուխտեր էի արեանս վերջին կաթիլը քեզի համար թափել, բայց չար բախտը այդ գերազոյն պատիւէն զրկեց զիս: (Արշակ եւ Վասակ քեւ քեւ տուած յամբախջի կը յառաջանան, իրենց առջեւ ունենալով Հրաչեայ

եւ Պերմ պահակները: Թափօրին ետեւէն կու գան Ներսիս, Փառանձեմ, Պապ, Մուշեղ եւ Սպանդարաւ: Ներսիս կը լսուի ողջերթի փայլերգը):

Փառք քեզ Հայաստան, ծրնող դիւցադանց խրոխտ Արտաշատէն մինչ նկուն Տիգրոն, Լայն թող ծածանին դրօշներն ոսկեղօծ կենդանի վրկայ անմեռ յաղթութեանց:

Արշակ եւ Վասակ վեհ ախոյեաններ Գոռ աղատութեան եւ վեհ հայրենեաց, Դուք միշտ վեհապանծ ու միշտ յաղթական Ահ եւ սարսափ էք վստ ընդաւորաց:

ՎԱՍԱԿ. — (Հագիւ երգին ձայնը մեղմացած, հեռուէն) Մի՛ լար Նուարդ, Մամիկոնեան սպարապետին կինը քաջասիրտ կ'ըլլայ...: Մնաք բարով, քաջ նիզակահիցներս, պաշտպանեցէք աղատութիւնը:

(Շարունակելի)

Վ ա ր ա գ ո յ ր

Ա Վ Ն Ե Ր

Հոն՝ ուր վրձնա աղբիւրներու կարկաչին հետ
Կը տրոփէ սիրտը Լեւոնի,
Արեւադօժ գարնային օր մը խնկաւէտ
Ես ուխտադնաց աղօթէի:

Կամարներուն տակ յայտնուէր տեսլանքման,
Վառ խորհուրդին մէջ անցեալին,
Հեթում արքան՝ որ խոյակի մ'ահա՛ւ՛ վրդան
Կը տարածէ իր ծիրանին...:

Վանքը չղթայ մ'ըլլար, կապէր հողիս իրեն
Ըզմայլանքով. միշտ լըսէի
Ձայնը հնչող թագաւորի մը չրթներէն:

Գային սուրբեր Երանելի,
Թեւատարած առնէին շուրջըս՝ աղօթիկեր,
Առաւօտեան ոսկի կոչնակն փրփր հնչէր...

ԱՐՍԷՆ ԵՐԿԱԹ

ԱԶԳԱՅԻՆ ԱՐՁԱԳԱՆԳ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԷՆ - Ս. ՂԱԶԱՐ

Ամէն անգամ երբ հայ գիտնականներու խումբ մը ոտք կը կոխէ Ս. Ղազարու սեմէն, կ'ոգեւորուին բոլոր միաբանները. լուրը խելոյն կը տարածուի սենեակէ սենեակ, եւ ահա ամէնքը կը փութան ողջունելու Հայաստանէն եկող մեր սիրելի կրօնականները. ու ջնքմ խօսակցութիւնը ծայր կ'առնէ ընկերական սիրազեղ մթնոլորտի մը մէջ: Գիտական հարցեր խելոյն կը դառնան նիւթ՝ գաղափարի փոխանակութեան. երկուստեք հետաքրքրական հարցումներ՝ փոխադարձ մշակութային նորանոր նուաճումներու սպասումով:

Այսպէս եղաւ երբ տարւոյս Սեպտեմբերի 15ին այցելութեան և կան հայ փրոթէստէնտներ, մասնագէտ՝ փիլիսոփայական գիտութեանց, որոնցմէ ոմանք դասախօս են Մոսկուայի համալսարանը (Յոլակ Ստեփանեան, Ֆելիքս Մոմջեան). իրենց կ'ընկերանային ուրիշ երկու ուսու փրոթէստներ ալ: Վենետիկ եկած էին մասնակցելու Ս. Գէորգ կղզիին մէջ տեղի ունեցելու Ս. Գէորգ կղզիին մէջ տեղի ունեցած իմաստասիրական համաժողովին, իբր ներկայացուցիչներ Սովետական Միութեան:

Հիացումով այցելեցին Ս. Ղազարու թանգարանը, մատենադարանը: Գիտաթանգարանը, մատենադարանը արձակուրդներու շրջանն ըլլալով՝ կարգ մը վարդապետներ բացակայ էին Ս. Ղազարէն:

Հայ իմաստասէրները մեծապէս ոգեւորուեցան երբ իմացան որ գիրենք շրջապատող եկեղեցականները հմուտ են փիլիսոփայական գիտութիւններու մէջ եւ համալսարանական վկայականով պսակուած: Շատ զոհ մնացին երբ բացատրեցինք ուսումնական ծրագիրը՝ որ կը գործադրուի Մուրատ-Ռափայէլեանի մէջ,

ուր յատուկ տեղ տրուած է իմաստասիրական գիտութեանց, եռամեայ դասաւանդութիւններով:

☆

Ուրիշ այցելութիւն մը, բոլորովին անակնկալ, ունեցանք Հոկտ. 22ի Երեկոյեան: Չորս հայ գիտնականներ էին Երևանէն, որոնք Եւրոպա կատարած շրջապատի ընթացքին, իրենց նպատակ բրած էին Ս. Ղազարը:

Փրոֆ. Սուրէն Ստեփանեան, ժողովրդական քանդակագործ, հեղինակ խաչատուր Արուսեանի արձանին:

Փրոֆ. Վարագդատ Յարութիւնեան, ճարտարագետ, Երևանի Politechnique Institut-ի ճարտարապետութեան ամպիոնի վարիչ: Մասնակցած է բազմաթիւ պեղումներու, մասնաւորապէս Դուինի:

Փրոֆ. Ռուբէն Զարեան, գրականագէտ, թատերագիր, Հայաստանի Գիտութիւնների Ակադեմիայի Արուեստի Հաստատութեան վարիչ եւ տնօրէն, հեղինակ բազմաթիւ հետաքրքրական հրատարակութիւններու:

Փրոֆ. Սարգիս Բայանտուր, արուեստարան, խմբագիր «Սովետական արուեստ» ամսագրին:

Այս անգամ ներկայ էին վանքի բոլոր Հայրերը. ոգեւորութիւնը ծայր աստիճանի հասաւ հայ մանրանկարչութեան բաժնին մէջ, ապա Այվադովսկիի նկարներուն գիմաց:

Փրոֆ. Սուրէն Ստեփանեան հիացումով հետեւեալ տողերը կ'արձանագրէր վանքի այցելուներու մատենին մէջ.

Հանդիմանալի այցելեցի Ս. Ղազար կղզին՝ փոքրիկ Հայաստանը: Մեծ եւ փոքր Հայաստանի մարդիկ ջանք չալիտի խնայեմ

